

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2015 v Bratislave v trestnej veci proti odsúdenému **Ing. G. A.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu predsedu senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. apríla 2015, sp. zn. 1 T 39/94 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Ing. G. A. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením z 8. apríla 2015 podľa § 414 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdenému Ing. G. A., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, **nezapočítava** do trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, uloženého rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23. apríla 1997, sp. zn. 1 T 39/94, právoplatným a vykonateľným dňa 25. septembra 1997, ktorý trest vykonáva od 17. januára 2013, dobu väzby 184 dní vykonanú v Spojených štátoch amerických (USA).

Odsúdený Ing. G. A. podal proti uzneseniu v zákonnej lehote sťažnosť. Vytkol krajskému súdu, že mu do trestu odňatia slobody nezapočítal čas strávený vo väzbe na území USA v dĺžke 184 dní. Na odôvodnenie sťažnosti uviedol, že policajnými orgánmi USA bol zadržaný na základe medzinárodného zatykača vydaného 21. apríla 2009 Krajským súdom v Banskej Bystrici. Napriek tomu, že federálne úrady USA túto skutočnosť „oznámili Slovenskej strane, táto neprejavila záujem a ochotu spolupracovať, nevyžiadala extradíciu a príslušné orgány Slovenskej republiky nezačali vydávacie konanie“. Následne na jeho

osobnú žiadosť mu bol umožnený odchod z územia USA a to aj z dôvodu „príkladného života počas pobytu v USA“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obvineného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré tomuto predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Najvyšší súd zistil, že sú splnené všetky formálne podmienky predpokladané Trestným poriadkom na podanie sťažnosti – sťažnosť podala oprávnená osoba, proti výroku rozhodnutia, proti ktorému je sťažnosť prípustná a podanie bolo urobené včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por.

Po preštudovaní spisového materiálu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 1997, sp. zn. 1 T 39/94, bol Ing. G. A. v konaní proti ušlému uznaný vinným zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (v znení zákona č. 248/1994 Z. z.). Za tento trestný čin ako aj za trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 1997, sp. zn. 1 T 72/1995, bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov za súčasného zrušenia výroku o treste uvedeného trestného rozkazu. Podľa § 39 ods. 3 Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu obchodníckej činnosti na päť rokov.

Dňa 13. novembra 1996 predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 1 T 39/94 vydal na obžalovaného príkaz na zatknutie a následne po zistení, že sa zdržiava na území USA, aj medzinárodný zatýkací rozkaz.

Z obsahu trestného spisu ďalej vyplýva, že Ing. G. A. bol 15. júla 2012 zatknutý na území USA. Z relevantných dokladov policajných orgánov USA je zrejmé, že od apríla 1995 sa zdržiaval v Chicagu, IL a ostal tam dlhšie ako mu to bolo povolené. Na základe toho

bolo príslušnými orgánmi USA vykonané deportačné konanie. Vo väzbe na území USA sa nachádzal po dobu 184 dní a 17. januára 2013 bol deportovaný na územie Slovenskej republiky.

Podľa § 45 ods. 1 Tr. zák. ak sa viedlo proti páchatelovi trestné stíhanie vo väzbe a dôjde v tomto konaní k jeho odsúdeniu, započíta sa mu doba strávená vo väzbe do uloženého trestu, prípadne do úhrnného trestu alebo súhrnného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako sa postupuje, ak súd upustí od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu.

V zmysle § 45 ods. 4 Tr. zák. súd postupuje podľa rovnakých zásad aj v prípade, ak bol páchatel vo väzbe v cudzine, alebo bol potrestaný orgánom cudzieho štátu pre ten istý skutok.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd konštatuje, že námietka odsúdeného Ing. G. A. nie je dôvodná, keďže neboli splnené zákonné podmienky ustanovenia § 45 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na započítanie doby strávenej vo väzbe na území USA v trvaní 184 dní do uloženého trestu. Táto väzba totiž nebola väzbou na účel vydania (extradície) odsúdeného do Slovenskej republiky na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu, ale väzbou uvalenou na odsúdeného orgánmi USA v rámci deportačného konania. Sťažnostný súd si preto v celom rozsahu osvojil závery prvostupňového súdu a odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa najvyšší súd plne stotožňuje.

Nad rámec právnej argumentácie súdu prvého stupňa najvyšší súd v danej súvislosti zdôrazňuje, že deportačné konanie je vnútroštátnou procedúrou policajných a príslušných správnych orgánov USA. V imigračných záležitostiach majú výlučnú právomoc americké úrady a zasahovanie do tohto procesu nie je v zmysle medzinárodných konvencií prípustné. Podmienky vstupu a pobytu cudzincov na území USA upravuje legislatíva USA a porušenie predpisov má spravidla za následok deportáciu z krajiny.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu odsúdeného Ing. G. A. je zistiteľné, že vo vzťahu k nemu nebol uplatnený právny nástroj o extradícii medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými podľa článku 3 odseku 2 Dohody medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o extradícii, podpísanej 25. júna 2003

(na základe Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Spojenými štátmi americkými o vzájomnom vydávaní páchatel'ov trestných činov). V posudzovanom prípade **prebehlo deportačné konanie** po linke vnútroštátnych zákonných predpisov USA na tom vecnom základe, že odsúdený porušil vnútroštátne imigračné predpisy USA a nie extradičné konanie na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu vydaného súdom Slovenskej republiky.

Eo ipso teda vyplýva, že ani zadržanie a väzba odsúdeného Ing. G. A. na území Spojených štátov amerických v trvaní 184 dní, nebola väzbou vydávacou (extradičnou) v súvislosti s trestnou činnosťou, pre ktorú bol menovaný odsúdený Krajským súdom v Banskej Bystrici z 23. apríla 1997, sp. zn. 1 T 39/94, ale väzbou uvalenou justičnými orgánmi USA v rámci deportačného konania po zistení porušenia príslušných vnútroštátnych predpisov USA upravujúcich podmienky vstupu a pobytu cudzincov na území tohto štátu.

Z uvedeného je zrejmé, že u odsúdeného Ing. G. A. nie sú splnené dôvody započítania doby strávenej vo väzbe vykonanej v cudzine do trestu odňatia slobody podľa § 45 ods. 4 Tr. zák., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. jeho sťažnosť na neverejnom zasadnutí zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. mája 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová